

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Boligudvalg

MODTAGET

- 6 APR. 2005 14⁴⁰

Den Centrale Indlevering

Dato:

- 6 APR. 2005

Ministeren

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

BIF/ J.nr. B-5212-48

Besvarelse af Boligudvalgets spørgsmål 3 af 14. marts 2005 ad forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. og lov om kommunal anvisningsret (Indsats mod ghettoisering) (L 32)

Spørgsmål 3:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 8. marts 2005 fra Danmarks Lejerforeninger, jf. L 32 bilag 4”

Svar:

Danmarks Lejerforeninger mener, at lovforslaget ikke løser problemet med koncentration af socialt belastede personer fordi

- forslaget kun sætter ind mod en del af befolkningen, nemlig kontanthjælpsmodtagerne,
- forslaget ikke modvirker, at ressourcestærke beboere flytter bort fra området, og
- forslaget ikke indeholder incitamenters til at ressourcestærke beboere flytter til belastede boligområder.

Hertil kan jeg bemærke følgende:

Det er regeringens opfattelse, at ghettoisering bl.a. er karakteriseret ved, at der i boligområdet sker en koncentration af personer, der ikke i kraft af arbejde eller uddannelse har kontakt til det omgivende samfund. I disse områder er der brug for en særlig indsats, der kan vende udviklingen i beboersammensætningen. Derfor foreslås det, at modtagere af kontanthjælp, start-hjælp og integrationsydelse under visse betingelser kan afvises ved udlejning af boliger i de omfattede områder.

Jeg er enig med Danmarks Lejerforeninger i, at løsning af problemerne i de udsatte boligområder kræver en bred indsats, som både sigter på at fastholde ressourcestærke beboere, gøre de ressourcetsvage beboere stærkere og at tiltrække nye ressourcestærke beboere. Derfor indgår forslaget om kombine-

ret udlejning som et led i udmøntningen af regeringens strategi mod ghettoisering, og skal således ses som ét instrument blandt mange.

Regeringen har allerede taget en række initiativer med henblik på at modvirke negative udviklingstendenser i de problemramte boligområder. Landsbyggefonden har inden for en årlig ramme på 1,5 mia. kr. fået mulighed for at sikre en konkurrencedygtig boligkvalitet gennem opretning og modernisering af det eksisterende almene byggeri, og beboerrådgiverordningen er videreført. Samtidig har regeringen gennemført en forsøgsordning med salg af almene boliger, som bl.a. giver mulighed for at blande ejerformerne i de problemramte områder. Hertil kommer, at regeringen i forbindelse med forårspakken (Flere i beskæftigelse – lavere ledighed, marts 2004) har afsat 100 mio. kr. til en særlig byfornyelsesindsats, der gennemføres som en målrettet forsøgsordning i belastede boligområder i store byer.

I forlængelse heraf indeholder regeringens strategi mod ghettoisering et katalog af redskaber, som kommuner, almene boligorganisationer og lokale aktører kan bruge til at vende udviklingen i de problemramte områder og til at forebygge, at der opstår nye problemer. Ud over de initiativer, der er omfattet af lovforslaget, kommer en række specifikke integrationsinitiativer vedrørende en særlig indsats for kriminalitetsforebyggelse, lektiehjælp, frivillighedsarbejde m.m. i de mest problemramte områder. Hertil kommer øget fokus på positive erfaringer fra skoler i de pågældende områder.

Med henblik på at følge udviklingen i områderne og strategiens gennemførelse, herunder at vurdere eventuelle behov for dispensation, forsøg og nye initiativer i problemramte boligområder, har regeringen etableret en programbestyrelse bestående af repræsentanter fra den almene boligsektor, erhvervslivet og kommunerne. Efter programbestyrelsens kommissorium skal programbestyrelsen således følge udviklingen i de konkrete områder og vurdere behov og muligheder for at iværksætte nye initiativer i de pågældende områder.

Som det fremgår af regeringsgrundlaget fortsætter regeringen arbejdet med fokus på øget beskæftigelse - herunder af indvandrere - kriminalitet, børn og unge og negativ social arv.

Danmarks Lejerforeninger bemærker, at det nyere almene byggeri i store dele af landet er for dyrt i forhold til ejerboligerne. Danmarks Lejerforeninger foreslår derfor, at der overvejes en støtteordning til nedbringelse af huslejen.

Skal man måle de almene boligkvalitet, må det være naturligt at se på prisen på det samlede udbud af almene boliger i kommunen og ikke kun på det dyreste segment - nemlig nybyggeriet. Om boligudgiften i nykøbte ejerboliger rent faktisk er blevet lavere, afhænger for det første af prisud-

viklingen på ejerboliger. Der er stor forskel på, hvor kraftigt ejerboligpriserne er steget i forskellige dele af landet i de senere år. I de centrale dele af hovedstadsområdet er der fortsat kraftige stigninger, mens stigningen især i mindre kommuner i provinsen er noget mere afdæmpet.

For det andet afhænger det af, om ejerboligkøberne ønsker at løbe den risiko, der er forbundet med de nye låneformer, der er introduceret i de senere år.

Den nuværende situation på ejerboligmarkedet understreger vigtigheden af, at kommunerne vurderer boligbehovet nøje, når de giver tilsagn til nyt byggeri. Situationen peger også på en anden ting, nemlig at prisen for en ny almen bolig mange steder er blevet for høj. Der skal lægges en dæmper på udviklingen i anskaffelsesudgifterne, og derfor har regeringen gennemført en ordning med maksimumsbeløb for anskaffelsesudgifterne, der sigter på at hindre meget dyrt byggeri.

Men vi nøjes ikke med det. Vi satser også – mere konstruktivt - på at reducere anskaffessummerne gennem et mere effektivt byggeri. Regeringen har således gennemført en mulighed for rammeudbud, som vil sænke huslejen for de lejere, der kommer til at bo i boligerne.

Det er denne vej vi skal gå, når vi skal styrke det almene byggeris konkurrenceevne.

Eva Kjer Hansen

Christoffer Godt-Hansen